

SETMANARI CASTELLARENC

ANY I :: NUM. 30
22 de setembre de 1933

Redacció i Administració:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Apatia i indiferència

Si l'afecte que sentim vers els éssers estimats ens mena fins el màxim sacrifici, el sacrifici de les més cares privacions, això prova palesament que la subsistència d'aquells éssers desvetlla amor i l'amor es demostra amb l'abnegació i l'abnegació és sacrifici, és estimació, és vida.

Per tant, si volem que Catalunya es desenrotlli normalment i segueixi el ritme ascendent dels pobles vius, hem d'estimar-la com a cosa nostra que és, com a cosa totalment lligada a la nostra existència. Per a conservar una existència cal nodrir-la amb aliments sans i propis a la seva naturalesa, del contrari, es posa en imminent perill de desaparèixer sobtadament o paulatinament segons la seva resistència. Per assegurar la vida i les llibertats del nostre poble, és imprescindible l'ajut, l'escalf, l'empenta, el moviment i les il·lusions en el conjunt de tots els catalans i sobretot cal estimar-la per a donar-li vida.

Els millors tòpics per assegurar la seva vida, són coneguts per tothom i repetits en aquestes mateixes columnes, no obstant arriu ens proposem parlar-vos d'un que ens atrevim a qualificar de vida o mort i aquest no pot ésser altre que la Llengua.

La Llengua catalana és un ésser que viu amb nosaltres, l'existència de la qual no pot desaparèixer si no és amb nosaltres mateixos, per tant, no hem d'estimar-la menys que a la nostra pròpia vida. Dissortadament, formen legió els catalans que no s'han donat compte encara, que de nosaltres depen que la nostra parla pugui tornar a ésser tan lliure com en els seus temps més gloriosos. No s'hi val en els temps actuals a exercir de panxacontents, alegar que això d'escriure i perfeccionar el català és cosa de joves perquè ho apendran a l'escola i que a ells els sap molt greu, però, com que ignoren les regles gramaticals no volen fer-ho malament i moltes excuses semblants que no convencen, tot per dissimular aquesta apatia i indiferentisme malestruc, que els clouen els ulls i les oïdes i els priven de complir amb els seus deures de bon català; no s'hi val doncs, a fer de senyor Esteve, cal actuar, però amb molta voluntat, posseint una gramàtica catalana i malgrat que sigui en petites dosis, farà que arribem a adquirir un coneixement de l'idioma nostrat, fent-nos dignes del poble que ens ha vist néixer.

Com deïem en l'editorial del número 19, fa vergonya que el nombre de periòdics qu'arriben a Castellar els dies de més demandes com són els diumenges, (és de quatre-cents cinquanta exemplars), dels quals tres-cents-noranta són en llengua castellana, això afirmar rodonament aquesta apatia i indiferència vers la nostra llengua.

És hora que protegim i propaguem la premsa catalana i el mateix podem dir de les revistes gràfiques que en no fer possible llur publicació contribuïm a sostenir-se unes que són un escarni per les coses de Catalunya. Veuríem amb satisfacció que aquestes lletres tinguessin la força d'un prec que fos escoltat per tots els que ens llegeixen i que les societats i llocs públics, com són els cafès, fondes i barberies, volguessin donar un exemple de catalanitat protegint la premsa catalana que no deixaria d'ésser una fina i delicada atenció, per uns, als associats i pels altres, als clients. És hora que l'ús de la nostra llengua sigui aplicat en tots els caires de la nostra vida col·lectiva, en la retolació dels establiments, en les tarjes, impresos, papers comercials i la intimitat.

Castellarencs, la tasca és per a tots, el deure d'actuar el tenim tots, per tant no és patrimoni de joves, sinó de tots; siguem doncs, generosos, no fem el sord a la veu dels nostres sentiments i així la nostra Catalunya assolirà jorns de glòria i així i solament així, trobarem acomplertes les nostres il·lusions amb la satisfacció d'haver acomplert el nostre deure de Catalans.

VIDA MUNICIPAL

SESSIÓ

Dia 20 de setembre.—S'obre la sessió presidint l'Alcalde Sr. Tort, i seguidament es dona lectura a l'acta de la darrera sessió celebrada que s'aprova.

Es dona compte dels B. O. de la Generalitat, dels de la província i de les Gazetes de Madrid i de la correspondència oficial rebuda durant la setmana acordant-se haver-ne hagut esment.

Llegit un escrit de l'Orfeó Castellarenc, s'acorda agrair l'invitació que fa

a aquest Ajuntament per acompanyar dita entitat a l'excursió a Calella, el proper dia 24 i oficial a l'Ajuntament de l'esmentada vila anunciant-los-hi oficialment la visita.

Són repassades les relacions de bestiar sacrificat a l'escorxador, des del 9 al 15 del present mes i que importen: 586'34 ptes. la de bens i 381'40 la de porcs.

S'aproven les notes de jornals i materials esmerçats en les obres de construcció de cunetes al carrer Torras i dels jornals dels empleats Umbert, Guarro i Soley.

Es concedeix els següents permisos:

A Francesc Pujol Serra, per contruir la vorera a la seva casa del carrer Puig de la Creu núm. 35 i arrevostrar la façana de la mateixa.

A Jaume Puig, mandatari de Josep Boadella Girbau, per reconstruir la vorera de la seva casa del carrer de Caldes núm. 42.

A Joan Sanosa, en nom de Ramon Blasi, per reconstruir la vorera de la casa de la seva propietat del carrer General Boadella, 5 i 7 i xamfrà carrer del Centre.

A Joan Sanosa, en nom de Pere Rifer Ferrer, per reconstruir la vorera de la seva casa del Passeig 106 i construir amb formigó la cuneta.

A Pere Prat Casas, mandatari de Joan Lorach, per reconstruir la vorera de la seva casa del Passeig, 104 i construir la cuneta amb formigó.

S'aproven diversos comptes presentats.

Es dona per acabada la sessió a les 23.

SERVEI D'INSPECCIÓ SANITARIA D'ALIMENTS

Pel personal encarregat, ha estat verificada la graduació de densitat de la llet que és destinada al consum públic, donant el resultat següent:

Dia 18 de setembre.—De cabra: Pau Tubau, 27 graus; Eugeni Novella, 28.

De vaca: Marcel·lí Ubach, 30 graus; Lluís Sans, 27; Pere Rifer, 28; Benet Juliana, 30; Joan Casajuana, 28; Eulàlia Rodés, 29; Esteve Valls, 30; Joan Bruguera, 28; Josep Jordà, 28; Lluís Sans, 25; Joan Escudé, 27; Ramon Prat, 29.

Divulgant les qualitats dels vostres productes vendreu més, anuncieu en «LA FARGA»

TRIBUNA LLIURE

Catalans abans que tot

Enutja de veure com a casa nostra mateix la premsa forastera hi té establerta la supremàcia de llur poder fascinator per damunt de la premsa genuïnament catalana. I no ens referim pas a periòdics i revistes més o menys gràfics, car aquests són en nombre bastant més crescut que les nostres publicacions.

D'on pervé aquest estat d'inferioritat que nosaltres mateixos hem establert com a menyspreu a la premsa de casa nostra?

I no diem pas això moguts per l'egoïsme de pretendre eliminar els diaris i revistes forasters; ni tampoc és en el nostre ànim regatejar mèrits i condicions periodístiques, informatives i literàries als diaris forans; però, aquesta, podriem dir-ne indiferència que pesa damunt els diaris catalans, és d'una aclaparadora alligonalitat que ens permet de destriar i veure més clarament els pocs catalans que encara som en una cosa que és, podriem dir-ne, la socolada, en deuen aixecar-se totes les aspiracions del nostre poble i per les quals, devem sentir-nos catalans.

Però, és també vergonyós sentir a molts catalans, quan al preguntar-los el perquè de la força d'atracció del diari foraster que llegeixen, contesten: Estic tan acostumat amb aquest, que indubtablement cap dels que es publiquen a Catalunya satisfaria la meua manera d'ésser i ensems llegint-ne un de casa nostra, no sabria acostumar-m'hi.

Oh la paradoxa d'aquests catalans d'estar per casa!

Quan hom es diu i es sent vertaderament català, per a ell no hi ha d'haver res impossible d'assolir, car és sabut que els catalans som gent capassos per a tot (en el bon sentit de la paraula) car, catalans foren els que acompanyaren al Rei Pere III en les seves festes triomfants per Sicília (Itàlia) i catalans foren els qui acompanyaren a Colom en la descoberta d'Amèrica; i catalans han sigut els qui han donat nom a la Pàtria en llurs proeses i heroicitats per tot el món. Què vol dir això? Vol dir que ens hem de sentir patriotes ara més que mai, per tal de demostrar a l'Estat i als demés pobles ibèrics que encara pretenen monopolitzar les vostres llibertats, que la nostra terra està suficientment capacitada per a regir els seus destins i governar-se i per tant, cal reconèixer-li plena personalitat... però, és possible que encara existeixin catalans que no tinguin la suficient capacitat per tal de donar la valor justa a les coses i als fets que són per nosaltres la pedra fonamental de la nostra tan discutida llibertat?

Cal pensar que abans que tot som cata-

lans i el qui es senti orgullós de dir-se'n, cal que examini la seva consciència i mediti serenament en quin sentit i amb quina finalitat ha pogut ferir l'ànima immortal de Catalunya per tal fer-nos creditors del seu amor i de la seva pregonosa material.

No hi ha dubte, però, que tots volem ésser catalans els que en som, malgrat existeixin abims que separin a uns i a altres en ordre a la ideologia política de cada ú, però és necessari també cercar els mitjans que calguin per tal de que aquest desig i aquest anhel ens duguin a la perfecció de la nostra actuació i que d'ella n'esdevingui la mútua cordialitat que ha de fer forta i indisoluble l'abraçada germanívola, el pacte sagrat que establim en la votació del plebiscit a favor de l'Estatut ara ha fet dos anys.

I hem de demostrar en totes quantes ocasions s'ens presentin, l'afany de provar que *som i serem gent catalana tan si*

plau com si no plau als qui de la nostra terra en tenen un concepte completament al revés de que és en veritat:

El nostre poble, que en quant a catalanitat ha sabut donar tot temps fervents mostres del seu més abnegat patriotisme, cal que també s'imposi el deure de contribuir en el desig per nosaltres manifestat.

Esforcem-nos, doncs a protegir i pagar la nostra premsa, car, si ella és la nostra menja espiritual i per ella sabem els batecs de l'ànima catalana, per ella també hem de sentir i demostrar-li tots els nostres afectes i tota la nostra més entusiasta protecció.

Avui el bon català, el patriota de cor i de seny és quan més públicament ha de manifestar-se joïós en poder informar-se en la seva pròpia llengua del que passa a les altres terres i a la resta del món i el qui així no ho compregui o no és bon català o llur cultura resta encara en entre-dit.

Pensem-hi, doncs en la nostra premsa, ella representa el més bell esforç i el més noble orgull del nostre poble.

AMAT GOSALBES

Paisatge

Com a tants altres començaments i acreditant-hi la lògica: és avui també un ermós eixir de sol de joliu mes de setembre.

L'albada a l'enllà a l'horitzó, s'aixeca blanca i diamantina com aquells jorns ja llunyans, com aquells jorns ja lluny de la meua edat infantina que també des d'aquest «primer turó» secular, embadalit contemplava.

Oh! que s'han fet aquells dies? Ai, aquells dies i aquella edat primicera, on amb el cor ple de festa i radiant de joia el rostre, ens embriagavem contents del reconfortable respirar del bosc, jo i aquell amic, aquell amic que l'hi contava i compartia totes les meves intimitats, tot el meu glatir d'amor per a aquella subtil donzella, per aquella donzella de somriure gai que el destí cruel m'ha arrabatat... Oh! que s'han fet, doncs, aquells dies? Dies de tan pura retòrica però, de tan endebades il·lusions!

Rememorant avui aquells dies pas-

sats, sembla que els torni a reviuire perquè... l'albada és la mateixa d'aquells jorns ja allunyats, la flaira té el mateix deix de silvestre puresa i el poble... el poble dels meus anys baix al fons, es desperta bellugadís i rialler entornassolat per la nova albada. Sóc jo l'únic que he sofert alteració... que no sóc el mateix d'aquells dies...

Aquell amic tan guaridor de les meves flaqueses... gon s'es anat.

I aquella donzella joliu que omplenava el meu cor d'il·lusions i esperança, ¿en quins braços sent repós i somriu? No vull pensar-hi! el destí és cruel per vides ingènues.

Però... l'albada és la mateixa, si, la mateixa d'aquells dies esplendents on amb el seu foc il·luminaba les meves joies, si, joies de inefable valor per aquella edat primicera.

Han passat uns anys i no obstant i això, el meu cor en aquest matí joliu s'ama-

J. MARIN BLANCO - Dentista

VISITA: Els dimecres i dissabtes de 3 a 7 de la tarda.

CARRER PASSEIG, 73 - Castellar del Vallès.

Consulta a Barcelona: Tots els dies de 11 a 1 i de 4 a 8 nit - Carrer Fivaller, 25 pral. (abans Fernando) Telèfon 21069.

ra amb la joia renaixent dels temps allunyants.

I la donzella aquella, tal volta la trobi quan baixi al poble i encara em dirà: adeu! i em mirarà tota corpesa i veurà aleshores el seu jovial rostre acarminat pel pudor; l'hi recorda tal volta d'uns rimes llunyans... d'unes hores d'... passades.

Potser també quan passi el carter, em portarà una carta. Oh! serà d'aquell amic, d'aquell amic d'infantesa que no s'oblida de mi. Doncs, que em falta? No o sé! però, em falta una cosa, si, una cosa que no cree poder trobar.

¿No fora tal volta l'ingènua innocència d'aquella llunyana edat? Oh! qui ho sap! potser el somriure dolç d'aquella dona primera.

MONTGOMERY

Notes de la Redacció:

1.ª La Redacció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.

2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència de l'original.

ESPORTS

Futbol

COPA «EXCELSIOR CINEMA»

CASTELLAR F. C. —4—

METRO GOLDWYN MAYER —1—

L'equip que, amb el nom «Metro Goldwyn Mayer» disputà a l'onze local el trofeu esmentat, ens causà una pobra impressió. Els onze minyons que l'integraven palesaren molta voluntat i molt entusiasme però també desconèixer força com cal jugar amb la bala de cuir; i ultra estar poc bregats, palesaren també no posseir un conjunt, base primordial de tot equip que vulgui esdevenir alguna cosa.

Si el cercle local hagués tingut una tarda més inspirada, la desfeta dels visitants hauria estat ben sorollosa. Cuitem a dir que el Castellar no forní pas una mala actuació, però sí que no en quedàrem pas satisfets car, a despit de tot, demostrà que li mancava aquell acoblament tan necessari, la qual cosa fou la causa que les jugades més sobressortints foren quasi sempre filles d'esforços individuals que no pas de combinacions.

La davantera, especialment, quantes ocasions no va perdre per manca d'intel·ligència entre els seus components! Quant a conjunt, la ratlla que ens agradà més fou la mitjana, si bé cal convenir que els serveis no els lliurà amb la precisió d'altres vegades. La línia d'atac continua essent el problema, que comença a prendre

caràcter d'insoluble, del cercle local. Si diumenge no hagués tingut al centre un jugador de la cobejança i impetuositat de Coll, és molt possible que la victòria local no hauria estat ni la meitat tan crescuda. Fernández, té condicions per arribar a ésser l'extrem dret titular, però creiem que cal bregar-lo molt encara, i per això creiem prematura la inclusió de cop i volta al primer equip ja que el més petit contratemps pot fer-lo fracassar.

Palà, continua amb la mania de xutar i fer les passades de bolea sense reeixir-hi. Crespo—que marxà massa de la ratlla, diumenge—hauria de procurar de fer les centrades més bombades i no tan fortes com té per costum. Torrents, al primer temps actuà amb una apatia ben manifesta. Al segon temps, jugà, però amb moltes més ganes i ens acabà de confirmar que és molt més efectiu d'interior que a l'extrem. Ja hem dit que la ratlla mitjana fou la que ens agradà més. La defensa discreta i la porta estigué excel·lentment defensada.

Sabater tingué un arbitratge força feliç. Cal dir que la manera com es desenvolupà la lluita li facilità la tasca.

Els punts locals foren entrats: Tres per Coll, un dels quals amb la col·laboració de Fernández I, i l'altre per Torrents. J. B.

Ciclisme

La Penya «Pedal» d'aquesta població, organitza pel proper diumenge, dia 24, una excursió a la Font d'en Miralles de Martorell, invitant a tots els aimants del ciclisme d'aquest poble. Punt sortida en el local social «Cicles Sabater», Plaça Vella, a les 5'30. Retorn al migdia. Total del recorregut 65 quilòmetres.

CASTELLARENCS!!
SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

NOTICIARI

DE LA VETLLADA LITERARIA INFANTIL

Tal com anunciàvem en la nostra anterior edició, diumenge passat a la tarda tingué lloc al saló-teatre del Col·legi dels PP. Escolapis, una festa organitzada pels nens i nenes del Catecisme Parroquial, els quals davant la nombrosa concurrència que omplenava totalment el local, interpretaren belles seleccions de jocs catequístics i populars, recitant-se també poesies i diàlegs, etc. Finalitzant l'acte amb un eloqüent parlament del senyor Rector Mn. Josep M.ª Esteve.

UNA EXCURSIÓ

Diumenge vinent al matí, la nostra

primera entitat coral el bemèrit «Orfeo Castellarenc», farà una visita col·lectiva a formosa vila de Calella.

De tot cor els desitgem un nou triomf en la seva enaltidora tasca i que en servin un grat record.

IMPORTANT MILLORA

Per la Brigada Municipal, es procedeix activament a la construcció de les cunetes amb formigó a tot el carrer Torras i reg asfàltic del mateix, ço que donarà a aquell carrer un bell aspecte i a la vegada comptarem amb un nou carrer asfaltat.

Sabem que l'asfaltat de l'esmentat carrer, es fa com a via d'assaig per permetre-ho l'afermat del mateix i la seva poca llargada i segons el resultat, se n'asfaltaran d'altres.

No cal dir doncs, que desitgem a l'ajuntament un bon resultat perquè en l'esdevenidor poguem gaudir-ne els seus beneficis.

NAIXEMENT

Dimecres dia 20, Eulàlia Alsina Gilbert, filla de Joan i d'Antònia.

La nostra enhorabona als pares i familiars.

DEFUNCIÓ

Dimecres a la matinada, deixà d'existir el veí Antoni Marsol Vancells, de 73 anys, casat.

La nostra condolença al seus familiars.

PLA DE CASAMENT

A la taula d'edictes del Jutjat Municipal, hi trobem fixat el pla de casament entre el veí d'aquesta població Marc Rocabert Cusidó i la Sreta. Emilia Tura Campmajó, veïna de Molins de Rei.

ESTANC de torn per a diumenge,
Passeig, 21

FARMACIA de torn per a diumenge,
Torres, 1

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

DIUMENGE, DIA 24 DE SETEMBRE

Tarda a les 3'45

Emocionant partit de futbol entre els equips:

U. E. Sant Antoni

(de Barcelona)

Castellar F. C.

Cine Sonor Ateneu

DIUMENGE, DIA 24 DE SETEMBRE DE 1933

L'extraordinari film de la casa «PARAMOUNT»:

UN ASTRO QUE
TRAË COLA

La pel·lícula de la casa «FOX-FILM»:

CUEVA DE BANDIDOS

Interpretada per GEORGE O'BRIEN

COMICA SONORA "FOX"

Excelsior Cinema

DIUMENGE, DIA 24 DE SETEMBRE DE 1932

Programa monstre 3 films de primera categoria

La comèdia dramàtica de Filmofono, dirigida per A. Genin, gran creació de DANIELA PAROLA - PIERRE BATCHEFF en la comèdia

Amores de medianoche

Presentació de la primera «stel» JEAN HARLOW junt amb WALTER HUSTON en la gran producció METRO-GOLWYN-MAYER:

El Monstruo de la Ciudad

Projecció del film de llarg metratge totalment parlat en castellà per Charley Chasse CARMEN GUERRERO

Una cana al aire

ANIS DEL TÁUP

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAÏSSOS

Fabricació de Sabates

FETES A MA

ESPECIAL PER A NENS I NENES

Carrer Caldes, 6 (a cal Rovira)

Núms.	NAU Ptes. Cs.	XAROL Ptes. Cs.	Crom Blanc Ptes. Cs.	Inglesa Nau Ptes. Cs.	Inglesa Xarol Ptes. Cs.	Sandàlies sola Crep Ptes. Cs.
15-19	3'50	3'90	4'00	—	—	—
20-23	4'75	5'00	5'25	5'25	5'75	6
24-27	5'85	6'50	6'75	6'50	7'25	7
28-30	7	7'75	8'50	7'75	8'25	8
32-33	8	8'75	9'75	8'50	9'25	9
34-35	10'50	11	11	10	10'50	10'50

La màxima qualitat amb el mínim de preu

Per tots els treballs
:: gràfics, recordeu ::
sempre el taller de

RIBERA,

IMPRESSOR

PUIG DE LA CREU, 3

CASTELLAR DEL VALLES